

Peter Jørgensen: Med den nye lærlingelov af 2. oktober 1956 gik de tekniske skoler ind i en helt ny fase i deres udvikling. Virkningerne af lærlingelovens gennemførelse stillede de tekniske skoler over for en lang række vanskeligheder og en lang række nye opgaver. De bestemmelser, lærlingeloven indeholder med hensyn til undervisning, er en revolution i forhold til den undervisning, der tidligere fandt sted på de tekniske skoler. Lærlingelovens krav om, at undervisningen i fremtiden skal gives i rigtige fagklasser, og lovens bestemmelser om overgang til dagskoleundervisning har ført os henimod den centralisering af de tekniske skoler, som i øjeblikket er i stærk udvikling, og som foreløbig har ført til det resultat, at en lang række små tekniske skoler har måttet indstille undervisningen og lukke, fordi de ikke opfylder betingelserne for at give den undervisning, lærlingeloven kræver.

Alle de, der dengang beskæftigede sig med problemerne, var fuldt ud klar over, at en sådan udvikling ville finde sted. Man var på det rene med, at når undervisningen skulle gives i rene fagklasser, var det også nødvendigt, at undervisningsplanerne blev radikalt ændret. Det medførte, at vi naturligvis måtte se på spørgsmålet om uddannelsen af lærere til de tekniske skoler. Det er den tekniske udvikling, der har medført dette problems opståen.

Når dette er sagt, er der al mulig grund til at understrege de vældige krav, som siden lærlingelovens vedtagelse er blevet stillet til de tekniske skoler og til de central-skoler, som nu opstår rundt omkring i landet. Her tænker jeg ikke så meget på de bygningsmæssige problemer, der kan knytte sig hertil, men mere på den omstændighed, at vi nu må til at optræne en helt ny lærerstab inden for de tekniske skoler. I dag er det for manges vedkommende bibeskæftigelse at give undervisning på aftenskolerne. Når dagskolen efterhånden gennemføres — og det går efter min mening betydelig hurtigere, end vi egentlig forudså, da vi vedtog lærlingeloven i 1956 — vil det blive et hovedhvertv at give undervisning på de tekniske skoler. Jeg håber derfor også, at det vil lykkes at få det foreliggende lovforslag gennemført.

Jeg er glad for de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og for bestemmelserne i § 13, hvorefter der af statskassen kan ydes tilskud til uddannelse af lærere ved de tekniske skoler. Jeg tror dog, det er nødvendigt — i en overgangsperiode i hvert fald — at forøge de tilskud, der i øjeblikket bevilges, nemlig ca. 60 000 kr. årlig. Jeg har meget gerne villet fremhæve dette punkt, fordi vi nødigt skulle komme i den situation, efterhånden som centralskolerne indføres, at vi ikke kan skaffe kvalificerede lærere til de tekniske skoler.

Jeg er enig med den højtærede minister med hensyn til lovforslagets opbygning. Jeg tror ikke, det ville have været heldigt på nuværende tidspunkt at foretage en skarp adskillelse af de tekniske skoler og de deri indbyggede teknika. Jeg tror, det må være en udvikling, der må gro frem ad åre, og jeg mener altså ikke, at vi skal skille teknika ud fra de tekniske skoler nu. Jeg er tilfreds med bestemmelsen om, at der ved de skoler, der har teknika, nedsættes særlige udvalg, bestående af erhvervsrepræsentanter, der skal tage sig af alle spørgsmål vedrørende teknika. Disse udvalg vil sikkert kunne indhøste erfaringsmateriale til gavn for en eventuel senere revision af denne lovgivning.

Jeg er tilfreds med, at skolerådet oprettholdes i nogenlunde den skikkelse, som det har i henhold til den gamle tilsynslov af 1916, og ligeledes er jeg tilfreds med, at der nedsættes tilsynsråd for henholdsvis teknika og de teknologiske institutter. Enkelthederne vedrørende disse udvalgs sammensætning vil det være rimeligt at drøfte i det udvalg, jeg regner med bliver nedsat efter afslutningen af denne første behandling.

Jeg er meget glad for, at man tager de faglige udvalg med på råd ved udvælgelsen af lærlingekonsulenterne, jfr. § 4. Man får på denne måde et værdifuldt indslag fra erhvervslivet, som vi nødigt skulle undvære i det skolearbejde, der her er tale om.

Jeg finder det helt naturligt, at man under diskussionen om dette forslag har stillet det spørgsmål, om ikke al undervisning her i landet burde samles under ét ministerium. Jeg ved, at navnlig undervisningsministeriet har lagt vægt på, at en sådan ordning efterhånden bliver til-